

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 56.589 van 4 december 1995
in de zaak A. 61.151/X-4524.**

In zake : Arthur DE BOECK,
wonende te LEBBEKE,
Lange Molenstraat 22

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 2 december 1994 werd ingediend door Arthur DE BOECK om de vernietiging te vorderen van "het besluit van het College van secretarissen-generaal van 6 oktober 1994 houdende definitieve uitspraak van de tuchtstraf inhouding van salaris gedurende één dag, opgelegd aan verzoeker";

Gelet op het arrest nr. 52.295 van 20 maart 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 13 september 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 november 1995;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van
Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is directeur bij het ministerie
van de Vlaamse Gemeenschap, departement Algemene Zaken
en Financiën, administratie Logistiek, dienst Aankopen.

1.2. Begin 1992 stelt het Hoog Comité van
Toezicht, in opdracht van de Procureur des Konings te
Brussel, een onderzoek in naar onregelmatigheden bij de
behandeling van een offerteaanvraag voor de levering van
uniformkledij aan het ministerie van de Vlaamse Gemeen-
schap.

Naar aanleiding van dit onderzoek voert het
Hoog Comité van Toezicht, op verzoek van Directeur-gene-
raal Roger DE LANGHE van de administratie Logistiek,
eveneens een onderzoek uit in verband met een dossier
voor de levering van beschermkledij.

1.3. Op 10 september 1993 maakt de voorzitter van het Hoog Comité van Toezicht aan de minister-president van de Vlaamse regering een verslag over betreffende "onregelmatigheden gepleegd bij het behandelen van de offertes m.b.t. de levering van uniformkledij en beschermkledij ten behoeve van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap".

In zijn begeleidende brief stelt de voorzitter "dat volgens telefonisch ingewonnen inlichtingen de zaak bij het Parket werd geseponeerd".

Het verslag van het Hoog Comité van Toezicht wordt op 5 oktober 1993 "voor nuttig gevolg" toegezonden aan de Secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën.

1.4. Op 21 maart 1994 stelt Directeur-generaal Roger DE LANGHE voor om aan verzoeker een tuchtstraf op te leggen wegens onregelmatigheden bij de behandeling van de offertes voor de levering van beschermkledij. De aard van de voorgestelde tuchtstraf wordt niet vermeld.

Uit het verslag van het Hoog Comité van Toezicht wordt ten laste van verzoeker het volgende aangehaald :

"a) Directeur DE BOECK trachtte in zijn nota dd. 17 december 1992 aan inspecteur van financiën VAN SPRUNDEL deze telfout en het gevolg hiervan : de offerte van de firma DEWEER werd de meest gunstige, te herstellen door, naar hij beweert in opdracht van bestuursdirecteur DE WEVER, te poneren dat er inderdaad een optelfout werd gemaakt m.b.t. de offerte DEWEER, maar er ook een 'typefout' werd verbeterd m.b.t. de leveringstermijn van de offerte VAN MOER - 10 punten i.p.v. 5 punten- zodat laatstgenoemde offerte nog steeds de best gerangschikte bleef.

De inspecteur van financiën liet zich echter niet om de tuin leiden en gaf weerom een ongunstig advies, overwegende dat enkel een herwaardering van de leveringstermijn met 2,5 punten extra ten voordele van de offerte VAN MOER aanvaardbaar was, zodat de offerte DEWEER de meest gunstige bleef.

b) 4. Het overmaken van het dossier aan de Minister

DE BOECK gaf toe dat het dossier in zijn opdracht naar het kabinet is verstuurd geworden zonder het vereiste visum van :

- de afdeling overheidsopdrachten;
- directeur-generaal DE LANGHE;
- secretaris-generaal VICTOR,

en betoogde dat hij aldus had gehandeld onder druk van bestuursdirecteur DE WEVER. Laatstgenoemde ontkent dit evenwel met klem en zei 'dat hij op geen enkel moment aan wie ook had laten doorschijnen dat in dit bepaald geval de hiërarchie niet moest gevolgd worden. Hij had er geen idee van om welke reden het dossier rechtstreeks naar het kabinet van de Minister was gestuurd'.

Aan directeur DE BOECK vroegen wij ook nog waarom in het dossier toegestuurd aan de Minister, het tweede ongunstig advies dd. 22 december 1992 van de inspecteur van financiën ontbreekt; advies dat aangebracht was op DE BOECK's verantwoordingsnota dd. 17 december 1992 in antwoord op het eerste ongunstig advies van de inspecteur van financiën.

Ter zake bekende directeur DE BOECK dat hij dit document opzettelijk uit het dossier, bestemd voor de Minister, had verwijderd daar hij beschaamd was over het geklungel, waaronder verstaan de door niemand ontdekte optelfout en de vermeende typefouten.

Directeur-generaal DE LANGHE besluit vervolgens :

De inspectie van financiën heeft het kwestieuze dossier tweemaal ongunstig geadviseerd.

Deze ongunstige adviezen waren gebaseerd op het feit dat er, onder uw verantwoordelijkheid, een keer een berekeningsfout werd gemaakt ten nadele van de offerte DE WEER, nl. door de 20 punten behaald inzake de leveringstermijn niet op te nemen in de totale scorecijfer, en een andere keer een puntenherwaardering (10 i.p.v. 5) inzake leveringstermijn aan de offerte VAN MOER werd toegekend.

Bovendien hebt U de minister niet het volledige dossier bezorgd, doordat U het tweede ongunstig advies van de inspectie van financiën dd. 22.12.1992 opzettelijk hebt achtergehouden.

U hebt bovendien niet de voorgeschreven hiërarchische weg gevolgd door het dossier rechtstreeks aan het kabinet van de Heer Minister VAN DEN BOSSCHE te bezorgen.

U hebt evenmin uw hiërarchische meerderen over uw initiatief ingelicht.

Derhalve is U uw plicht zoals bepaald in artikel III. 4, § 1, 2 van Deel III -Rechten en Plichten- van het statuut niet nagekomen, doordat u uw adviezen aan de inspectie van financiën en het uiteindelijk verslag aan de heer Minister hebt geformuleerd op onjuiste en onvolledige voorstelling van de feiten.

Onder deze omstandigheden stel ik aan de bevoegde instantie voor dat U een tuchtstraf wordt opgelegd".

1.5. Op 25 april 1994 wordt verzoeker door de secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën gehoord.

Op 27 april 1994 dient hij een verweerschrift in.

1.6. Op 10 mei 1994 beslist de Secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën verzoeker als tuchtstraf een dag inhouding van salaris op te leggen, om reden dat hij "op ernstige wijze is tekortgekomen aan zijn ambtelijke plichten, inzonderheid aan de verplichtingen om zijn raadgevingen te formuleren op basis van een precieze en volledige voorstelling van de feiten en om zorgvuldig, plichtsbewust en met inachtneming van de richtlijnen van de overheid de hiërarchische weg te volgen".

1.7. Op 24 mei 1994 stelt verzoeker beroep in bij de raad van beroep.

1.8. In zijn "advies" van 14 september 1994 stelt de raad van beroep vast "dat het beroep ontvankelijk is" maar dat "de termijn van 30 kalenderdagen na ontvangst van het beroepsschrift verstreken is".

1.9. Bij besluit van het college van secretarissen-generaal van 6 oktober 1994 wordt tegen verzoeker de tweede tuchtstraf zijnde "inhouding van salaris voor één dag" definitief uitgesproken.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van artikel IX 25 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende

organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel; dat hij ter zake stelt :

"De feiten die verzoeker worden ten laste gelegd (het toekennen van een herwaardering bij de punten inzake de leveringstermijn en een rechtstreeks doorzenden van het dossier naar het ministerieel kabinet) dateren van december 1992 en januari 1993 !! Slechts op 21 maart 1994 wordt de tuchtvordering ingesteld, met name een schrijven van dhr. DE LANGHE, Directeur-generaal, waarbij een voorstel van tuchtstraf wordt gedaan aan verzoeker";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij niet antwoordt op verzoekers middel;

2.1.3.1. Overwegende dat het college van Secretarissen-generaal in de aanhef van het bestreden besluit in verband met de verjaringstermijn het volgende stelt :

"Overwegende dat de heer Arthur DE BOECK inroept dat de tuchtvordering alleen betrekking mag hebben op feiten die werden vastgesteld binnen een termijn van 6 maanden voorafgaand aan de datum waarop de vordering wordt ingesteld (art. IX 25, lid 1);

Overwegende dat de heer Roger DE LANGHE, directeur-generaal, die het tuchtvoorstel heeft gedaan, enkel op grond van het verslag van het Hoog Comité van Toezicht de aard en de ernst van de aan de heer Arthur DE BOECK ten laste gelegde feiten kon vaststellen;

Overwegende bovendien dat de termijn van 6 maanden slechts begint te lopen de dag dat de tuchtoverheid door de gerechtelijke overheid ervan in kennis wordt gesteld dat de strafrechtelijke procedure niet wordt voortgezet (art. IX 25, lid 2); (lees : art. IX 25, lid 3)

Overwegende dat de brief van 10 september 1993 van het Hoog Comité van Toezicht aan de minister-president van de Vlaamse regering vermeldt dat 'volgens telefonisch ingewonnen inlichtingen, de zaak bij het Parket werd geseponneerd';

Overwegende dat de heer Roger DE LANGHE ten vroegste van het vermelde verslag en de vermelde brief kon worden ingelicht op 5 oktober 1993 wanneer de secretaris-generaal van het departement Algemene Zaken en Financiën ervan kennis heeft gekregen bij nota van laatst vermelde datum van de minister-president van de Vlaamse regering;

Overwegende dat de verjaringstermijn van 6 maanden, die aanvang nam op 5 oktober 1993, zijnde de datum van de vaststelling van de feiten (ongeacht het tijdstip waarop die feiten zich hebben voorgedaan) of van de kennisname dat de strafrechtelijke procedure niet wordt voortgezet, nog niet verstreken was op het tijdstip van het tuchtvoorstel op 21 maart 1994";

2.1.3.2. Overwegende dat, naar luid van artikel IX 25, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 de tuchtvordering "alleen betrekking (mag) hebben op feiten die werden vastgesteld binnen een termijn van zes maanden voorafgaande aan de datum waarop de vordering wordt ingesteld"; dat, rekening houdend met de noodzaak om tuchtvervolgingen op grond van lichtvaardig geuite beschuldigingen te vermijden, de feiten pas als "vastgesteld" kunnen worden beschouwd op het ogenblik dat de tuchtoverheid daarover voldoende nauwkeurige bewijskrachtige gegevens verzameld heeft;

2.1.3.3. Overwegende dat het verslag van het Hoog Comité van Toezicht dat aanleiding gaf tot de bestreden tuchtstraf vermeldt :

"Op 19 januari 1993 werden wij aangesproken door Directeur-generaal DE LANGHE van de Administratie Logistiek, die ons mededeelde dat hij ook een nazicht had verricht m.b.t. tot een ander aankoopdossier inzake kledij, behandeld door de dienst Aankopen van directeur DE BOECK.

Het betrof het dossier inzake de algemene offerte-aanvraag voor de levering van beschermkledij, bijzonder bestek AFZ/ADN-LOG/AK/92.21, uitgeschreven op 24 juli 1992, waarvan de opening der inschrijvingen plaats had op 4 september 1992",

en

"Alvorens het door de Minister werd ondertekend, heeft Directeur-generaal DE LANGHE, nadat hij kennis kreeg van ons onderzoek, het dossier terug laten ophalen.

Directeur-generaal DE LANGHE merkte nog op dat in het dossier, zoals het ter ondertekening werd voorgelegd aan de Minister :

1. het tweede ongunstig advies dd. 22 december 1992 van inspecteur van financiën VAN SPRUNDEL ontbreekt, evenals het eerste aankoopverslag;
2. (...)"

dat derhalve duidelijk blijkt dat het college van Secretarissen-generaal ten onrechte heeft geoordeeld dat Directeur-generaal Roger DE LANGHE "enkel op grond van het verslag van het Hoog Comité van Toezicht de aard en de ernst van de aan de heer Arthur DE BOECK ten laste gelegde feiten kon vaststellen"; dat integendeel blijkt dat het Directeur-generaal Roger DE LANGHE zelf was die het Hoog Comité van Toezicht van de tegen verzoeker aangevoerde feiten in kennis heeft gesteld;

2.1.3.4. Overwegende dat uit het bestreden besluit blijkt dat de verwerende partij zich ook beroept op artikel IX 25, derde lid, van het Vlaams ambtenarenstatuut; dat deze bepaling luidt als volgt :

"In geval van strafrechtelijke vervolging voor dezelfde feiten, begint deze termijn te lopen de dag dat de tuchtoverheid door de gerechtelijke overheid ervan in kennis wordt gesteld dat er een onherroepelijke beslissing uitgesproken is of dat de strafrechtelijke procedure niet wordt voortgezet";

dat deze bepaling in samenhang met artikel IX 24, eerste lid, moet gelezen worden : "De strafvordering schorst de tuchtprocedure en de tuchtuitspraak"; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat, na een klacht, door de Procureur des Konings te Brussel aan het Hoog Comité van Toezicht opdracht werd gegeven tot een onderzoek naar onregelmatigheden bij het behandelen van offertes voor de levering van uniformkledij aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap; dat het onderzoek door het Hoog Comité van Toezicht in verband met de levering van beschermkledij aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap daarentegen niet gevoerd werd in opdracht van het parket, maar op vraag van Directeur-generaal Roger DE LANGHE zelf; dat de mededeling van de voorzitter van het Hoog Comité van Toezicht aan de minister-president

van de Vlaamse regering dat "de zaak bij het Parket werd geseponeerd" dan ook alleen betrekking had op het dossier in verband met de levering van uniformkledij waaromtrent door de Procureur des Konings een onderzoek was bevolen; dat de omstandigheid dat de resultaten van beide onderzoeken door het Hoog Comité van Toezicht opgenomen werden in één enkel verslag, niet tot gevolg heeft dat het dossier in verband met de levering van beschermkledij eveneens het voorwerp was van een strafrechtelijke procedure; dat de artikelen IX 24, eerste lid, en IX 25, derde lid, van het Vlaams ambtenarenstatuut dan ook ter zake niet van toepassing zijn; dat derhalve dient vastgesteld te worden dat de aan verzoeker ten laste gelegde feiten op het ogenblik dat de tuchtvordering werd ingesteld verjaard waren; dat verzoekers middel gegrond is;

2.2. Overwegende dat de andere middelen, in de veronderstelling dat zij ontvankelijk en gegrond zijn, niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden; dat er derhalve geen reden is om ze te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt "het besluit van het College van secretarissen-generaal van 6 oktober 1994 houdende definitieve uitspraak van de tuchtstraf inhouding van salaris gedurende één dag, opgelegd aan Arthur DE BOECK".

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier december 1900 vijfennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	voorzitter van de Raad van State,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.